

Men jeg må stadig væk sige, at det, lovforslaget lægger op til, og det, vi mener med lovforslaget, er, at der skal være en individuel vurdering af sygemeldte hver evig eneste gang. Hvis det er stress eller en psykisk sygdom eller et hjerteproblem, er det ikke sikkert, at man skal have den samme behandling, eller rettere, så er det ret sikkert, at man ikke skal have den samme forretningsgang, havde jeg nær sagt, som en, der har dårlig ryg. Hvor det for den med den dårlige ryg kan betale sig at komme ud og måske få noget ryggymnastik eller andet, der kan hjælpe med at styrke ryggen, kan det for den psykisk syge måske netop være, at man får fred. Det er der også mulighed for, sådan som jeg læser lovforslaget.

Kl. 10:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 10:20

Eigil Andersen (SF):

Problemet er jo, at det her lovforslag er generelt. Det omfatter som udgangspunkt enhver syg i Danmark, og hovedreglen er, at de syge skal aktiveres mindst 10 timer om ugen fra den niende sygeuge. Det er hovedreglen – jo, det er så! Så er der visse undtagelsesmuligheder – det har ordføreren ret i.

Giver det ikke anledning til nogen voldsomme betænkeligheder, at man altså også vil lave et system, hvor man vil aktivere mennesker, som lider af svære depressioner, som lider af hjertekar-sygdomme, som er udbrændte, som er blevet mobbet på deres arbejdsplads og så skal tilbage til arbejdspladsen fra den niende sygeuge, hvis de er langtidssygemeldte? Giver det ikke anledning til nogen voldsomme betænkeligheder, at man også vil bruge hele det her aktiveringssystem over for denne gruppe af syge? Jeg tror, at det bliver forfærdeligt at opleve.

Kl. 10:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:21

Marion Pedersen (V):

Jeg bliver nødt til at gentage, at det her lovforslag udelukkende er lavet for at hjælpe den syge medarbejder med at komme hurtigere tilbage på arbejdsmarkedet og at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Op det er ikke rigtigt, at man skal aktiveres mindst 10 timer. Man kan gå helt ned til 1 time, og det vil stadig væk kun være under forudsætning af, at den syge kan klare det. Har man f.eks.

et brækket ben og er chauffør i et firma, kan man naturligvis ikke køre bil. Så skal man have fred de 8 uger, det tager at blive rask med et brækket ben. Længere er den sådan set ikke. Jeg stoler altså stadig væk på, at de mennesker, der sidder ude i kommunerne, er så velfunderede, at de godt kan se forskel på skidt og kanel.

Kl. 10:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:22

Leif Lahn Jensen (S):

Nu hører vi ordføreren sige, at man vil hjælpe de syge. Det er jo ikke ligefrem det, man har set, siden regeringen trådte til i 2001.

Det, vi faktisk ser, er, at de her syge føler sig jagtet. Vi snakker med de syge hver eneste dag. De bliver tvunget på arbejde, selv om de ikke kan. De render rundt i systemet uden penge. De skal leve af deres ægtefælles førtidspension eller et eller andet i den stil. Hvordan søren skal folk tro på, at det her nu hjælper?

Vi har dygtige medarbejdere ude i kommunerne, der gør så meget for det, men de har jo ikke redskaber, der er gode nok. De bliver simpelt hen holdt i så stramme tøjler af regeringen. Hvorfor skal man ikke give de her kommuner en chance for at kunne reagere nu, og hvorfor skal man ikke give de her syge en større chance for at blive raske i stedet for at lade dem blive i den her trummerum, som de har været i siden 2001?

Kl. 10:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:23

Marion Pedersen (V):

Det er jo netop en mulighed for at reagere tidligt, vi indfører med dette lovforslag. Det er en tidlig indsats.

Som jeg sagde i min ordførertale, har jeg selv været arbejdsgiver i 25 år, og jeg må da tilstå, at jeg mere end den ene gang, jeg omtalte i min ordførertale, har ringet til en medarbejder, som var sygemeldt, og ved at snakke sådan lidt frem og tilbage også har fundet ud af, hvad årsagen egentlig var til sygemeldingen, og fået folk tidligere tilbage på arbejde. Men reelt kunne jeg have fået en kæmpe bøde og været blevet hevet i Arbejdsretten for overhovedet at ringe til folk. Det risikerer jeg ikke nu. Nu vil jeg kunne ringe til en hvilken som helst medarbejder, der er sygemeldt, når der er gået 4 uger, og tale med ham om, hvordan vi kan prøve at løse det her sam-